

Sygn. akt I C 539/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Marzena Stańczak

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2024 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W.

przeciwko M. O.

o zapłatę 13346,72 zł

powództwo oddała.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 539/23

UZASADNIENIE

W dniu 27 czerwca 2023 r. powód E. 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. (dalej także: Fundusz) złożył do Sądu Rejonowego w Ciechanowie pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanego M. O. kwoty 13346,72 zł z odsetkami ustawowymi od 28 czerwca 2023 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 2 sierpnia 2023 r. w sprawie I Nc 520/23 Sąd Rejonowy w Ciechanowie uwzględnił powództwo w całości.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany M. O. wniósł w ustawowym terminie sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na rzecz pozwanego od powoda zwrotu kosztów procesu. Pozwany M. O. wskazał, że składał do (...) S.A. wnioski o zawieszenie świadczonych usług z uwagi na pobyt w zakładzie karnym; nie jest mu jednak znany sposób, w jaki rozpoznano przedmiotowy wniosek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 stycznia 2014 r. (...) 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. zawarł z (...) S.A. w W. umowę ramową przelewu wierzytelności, przedmiotem której zgodnie z art. 1 § 1 umowy było ustalenie zasad, w oparciu o które nastąpi przeniesienie wierzytelności przez cedenta na rzecz cesjonariusza. Cedent oświadczył, że zgodnie z jego najlepszą wiedzą przysługują mu istniejące i wymagalne wierzytelności pieniężne względem klientów cedenta, wynikające z niezapłaconych należności głównych (faktur i not obciążeniowych), w tym opłaty z tytułu niedotrzymania przez dłużników warunków umów oraz odsetki, z tytułu świadczenia przez cedenta

usług telekomunikacyjnych lub innych usług świadczonych klientom przez cedenta (umowa ramowa przelewu wierzytelności k. 20 – 21).

Na podstawie zawartego w dniu 12 lutego 2021 r. porozumienia nr 110 do umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 17 stycznia 2014 r. (...) S.A. zbył na rzecz (...) 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. wierzytelności przysługujące mu w stosunku do M. O. (porozumienie do umowy ramowej przelewu wierzytelności k. 20 – 21, częściowy wykaz wierzytelności k. 68 v– 71).

W dniu 25 lutego 2021 r. (...) 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. uiszczył na rzecz (...) S.A. cenę nabycia wierzytelności (potwierdzenie realizacji przelewu k. 56).

W dniu 15 czerwca 2023 r. (...) 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. wystawił wyciąg ze swoich ksiąg rachunkowych, z którego wynika, że M. O. posiada zadłużenie wobec Funduszu z tytułu umowy o usługi stacjonarne o numerze (...) w łącznej wysokości 13346,72 zł. Na całość zadłużenia składa się kwota 11010,04 zł tytułem kapitału wynikającego z wymienionych w wyciągu dokumentów finansowych oraz kwota 2336,68 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po dniu wymagalności dokumentów księgowych do dnia wystawienia niniejszego wyciągu (wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 4 v – 5).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów powołanych powyżej.

Cesja wierzytelności nie była kwestionowana przez pozwanego. Jednak poza wykazaniem, iż doszło do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności, innych okoliczności podnoszonych w pozwie, strona powodowa nie udowodniła. Nie wykazano bowiem, aby wierzytelność, która była przedmiotem umowy sprzedaży w ogóle pierwotnemu wierzycielowi przysługiwała. Należy podkreślić, że zarządzeniem z dnia 20 listopada 2023 r. wezwano powoda do złożenia w terminie 14 dni umowy łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem oraz dokumentów finansowych powołanych w uzasadnieniu pozwu, z których powód dochodzi swoje roszczenie. W odpowiedzi powód zwrócił się o przedłużenie terminu do wykonania zobowiązania o 30 dni, uzasadniając swój wniosek tym, że pozyskanie stosownych dokumentów jest trudne ze względu na szeroką skalę działalności powoda oraz wielooddziałową współpracę. Zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2023 r. wyrażono zgodę na przedłużenie terminu o 21 dni. Mimo tego, ostatecznie powód nie przedłożył umowy zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem (...) S.A. w W. a pozwanym M. O., jak również dokumentów finansowych, z których wywodzi swoje roszczenie, ani jakiegokolwiek innego dokumentu, który mógłby wykazywać istnienie tej wierzytelności, jak też jej wysokość.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda (...) 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód (...) 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. domagał się zasądzenia kwoty 13346,72 zł, którą miała stanowić wierzytelność przysługująca pierwotnie (...) S.A. w W. w stosunku do pozwanego M. O.. Swoje roszczenie wywodził z wymienionych w pozwie dokumentów finansowych, które miały zostać wystawione w okresie od dnia 11 czerwca 2018 r. do dnia 6 września 2020 r.

Zgodnie z art. 6 kc, to na powodzie (...) 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. spoczywał ciężar udowodnienia istnienia i wymagalności roszczenia, gdyż z tych faktów, powód wywodził przecież skutki prawne.

Należy podkreślić, że sam fakt nabycia wierzytelności w drodze umowy sprzedaży nie oznacza jeszcze, że one istnieją. Jak wskazano również powyżej, powód (...) 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W., nie przedstawił umowy łączącej pozwanego M. O. z pierwotnym wierzycielem, a tym samym nie udowodnił co do zasady istnienia wierzytelności. Gdyby nawet przyjąć, że taka umowa została zawarta i wierzytelność z tego tytułu rzeczywiście istnieje, należy stwierdzić, że powód nie udowodnił ewentualnej wysokości dochodzonego roszczenia.

Powód (...) 1 Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. nie przedstawił bowiem jakiegokolwiek dowodu na tą okoliczność. Takim dowodem nie może być dołączony do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu inwestycyjnego, w którym zostały wymienione jedynie numery dokumentów finansowych, daty ich wystawienia i wymagalności oraz wartości tych dokumentów, przy czym nie zawierają one nawet wskazania waluty, w której wyrażono zobowiązanie. Wobec nieprzedstawienia przez powoda konkretnie tych dokumentów finansowych, Sąd nie miał możliwości zweryfikowania, czy poszczególne należności mające z nich wynikać w ogóle istnieją, czy są wymagalne, jak również czy nie są przedawnione.

(...) S.A. w W. jest profesjonalistą w zakresie w jakim zawarł umowę z świadczenie usług telekomunikacyjnych z pozwanym M. O., konsumentem w rozumieniu przepisu art. 22¹ kc. Prowadzi w tym zakresie działalność gospodarczą. Natomiast jego następcą prawnym są profesjonalistą w zakresie obrotu wierzytelnościami. Zatem to na (...) S.A. w W. i jego następcy prawnym ciąży obowiązek takiego ukształtowanie procedury postępowania, aby wykazać - na wypadek sporu - wszystkie niezbędne elementy związane nie tylko z przelewem wierzytelności, ale również zawarciem umowy, jej wypowiedzeniem, jak również wykazaniem wysokości zadłużenia.

Odnosząc się do kwestii podnoszonych przez pozwanego M. O. w sprzeciwie od nakazu zapłaty dotyczących jego wniosku o zawieszenie usług w związku z jego pobyt w zakładzie karnym, wskazać należy, że – w ocenie Sądu – przedmiotowe oświadczenie stanowi uznanie niewłaściwe.

Zgodnie z powszechnie przyjętym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny, uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, krótko określane jako uznanie długu, obejmuje dwie postacie uznania: uznanie właściwe i niewłaściwe. Uznanie niewłaściwe przypomina instytucję prawa postępowania cywilnego, a mianowicie - przyznanie faktu. O ile jednak treścią tego ostatniego byłby sam fakt bycia dłużnikiem, o tyle przy uznaniu niewłaściwym chodzi o wyraz świadomości samego zobowiązanego. Zapłata części długu, zapłata odsetek, udzielenie zabezpieczenia przez dłużnika - co do zasady - są traktowane jako okoliczności potwierdzające istnienie zobowiązania i przerywające bieg przedawnienia. Poza tym wskazuje się na wszelkie „prośby” skierowane do wierzyciela, czy to o rozłożenie na raty, czy to o odroczenie terminu płatności, czy to o zwolnienie z odsetek lub długu. Takie ujęcie aprobuje Sąd Najwyższy, który wskazał w wyroku z dnia 19 września 2002 r. w sprawie II CKN 1312/00 że, zwrócenie się przez dłużnika do wierzyciela „o rozłożenie należności głównej na raty i zwolnienie z obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienie może stanowić uznanie roszczenia, także wtedy, gdy proponowane porozumienie między stronami nie doszło do skutku”. Ogólnie rzecz ujmując, chodzi o każde zachowanie dłużnika, z którego wynika jego świadomość bycia dłużnikiem. Przykłady dowodzą, że uznanie może być dokonane w sposób wyraźny lub dorozumiany przez czynność czysto faktyczną. Już z tego wynika, że nie musi ono wskazywać ani podstawy prawnej, ani wysokości uznawanego roszczenia, choć dopuszcza się zastrzeżenie przez dłużnika ograniczonego charakteru uznania. Takie ograniczenie, niewątpliwie możliwe przy uznaniu właściwym, zwykle zawierającym wyraźną deklarację co do uznawanego długu, trudno sobie wyobrazić przy czynnościach konkludentnych, które kwalifikuje się jako uznanie niewłaściwe. Z natury rzeczy nie ma w nich miejsca na oświadczenia co do wysokości uznawanego długu, a jedynie co do faktu.

Zgodnie z art. 213 § 2 kpc, Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1983 r. wydany w sprawie III CRN 188/83). Istotnym jest przy tym, iż mimo, że Sąd jest związany uznaniem powództwa, to obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Mając na uwadze wskazany przez powoda stan faktyczny i wysokość dochodzonego roszczenia, Sąd stwierdził, że oświadczenie pozwanego M. O. zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty, stanowi uznanie powództwa, której jest sprzeczne z prawem. Powód, jako profesjonalista będący w sporze z konsumentem, powinien wykazać w sposób nie

budzący wątpliwości podstawę prawną roszczenia i jego wysokość. Pomimo wezwania, nie przedstawił jednak, nie tylko dokumentów finansowych, ale również umowy łączącej pierwotnego wierzyciela z pozwanym M. O.. Dodatkowo nie odniósł się w żaden sposób, do podnoszonego przez pozwanego zarzutu dotyczącego zawieszenia usług.

W związku z powyższym, wobec niewykazania przez powoda roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.